

[Jørgen Estrup]

me, som gennem en periode er blevet dårligt vedligeholdet og trænger til genopretning, og hvor der altså skal afholdes investeringer og udgifter, uden at man på forhånd kan sige, at standarden af selve boligen egentlig bliver meget bedre. I disse tilfælde ved vi alle sammen, hvem der har vedligeholdelsespligten, men vi ved også, at det ikke altid bliver gjort.

I den forbindelse efterlyste jeg en gulerod, som kunne få ejere og lejere til at gå sammen om at få byfornyelsen i gang. Denne gulerod har vi fået med dette lovforslag, og derfor vil jeg meget gerne hilse det velkomment og sige, at jeg tror, at det netop var det, der manglede, hvis vi skal kunne skære igennem et problem, der ellers ikke er en naturlig løsning på. Både lejere og udlejere vil vise det fra sig, lejerne med den gode begrundelse, at det burde udlejerne allerede have gjort, og udlejerne med henvisning til, at de ikke har pengene og ikke kan se rentabiliteten i det, de skal foretage sig.

Derfor er der ingen anden vej end denne. Jeg synes, det er et godt forslag, og vi kan støtte det fuldt ud fra radikal side.

Lysholm Christensen (KRF):

Loven om privat byfornyelse har ikke indfriet forventningerne. Det fremgik jo helt tydeligt, da vi debatterede for nylig i forbindelse med nogle ændringsforslag. Men det er jo ikke så svært, at loven ikke kom til at fungere, for der var alt for mange begrænsninger indbygget i den. Det var alt for besværligt og lidet attraktivt at gøre brug af loven, så der er vel ikke noget at sige til, at det gik, som det gik. Men det er jo en anden debat.

I dag drejer det sig om huslejestigninger – det er jo selvfølgelig også en blokering, som har ligget i hele området – og det prøver man altså at råde bod på med dette lovforslag. Jeg kan sige fra Kristeligt Folkepartis side, at vi støtter forslaget, vi synes, det er udmærket, at man nu giver et tilskud til huslejen, så den ikke stiger urimeligt. Det må være naturligt, at man selv betaler lidt mere for at få en bedre bolig, men stigningerne kan jo blive så store, at man ikke magter det, så vi må gribe ind og støtte. Og det gøres ganske udmærket med dette forslag.

Vi vil selvfølgelig følge ordningen gennem den skitserede 3-årige forsøgsperiode for at se, hvordan tingene udvikler sig, men frem for alt

glæder vi os over, at forslaget giver en positiv beskæftigelsesmæssig effekt, som ligger fint i forlængelse af de andre forslag, vi har behandlet i dag. Det er ikke svært, at byggebranchen er lykkelig over den finanslov, der er på trapperne, for den indeholder virkelig mange gode initiativer til gavn for beskæftigelsen, heriblandt altså dette forslag. Så vi støtter lovforslaget.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Også her skal jeg udtrykke min taknemlighed over en ganske positiv modtagelse af lovforslaget.

Som det er sagt nogle gange, er dette lovforslag jo et led i et forlig. Det er ikke den del af forliget, jeg har været den varmeste tilhænger af, det er ikke en blomst, der er groet i vores have, men sådan er det jo med et forlig. Man må tage og give, og her er tale om et forslag, som skal ses i sammenhæng med både lovforslag nr. L 78 og realrenteafgiftsfrigtagelsen, som det også er nævnt i bemærkningerne.

Jeg kan forstå på ordførerne, at der selvfølgelig er behov for at få vurderet nogle ting nærmere under udvalgsarbejdet, og vi stiller os selvsagt til rådighed for en nærmere besvarelse af de spørgsmål, som måtte opstå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om Rigshospitalet.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.